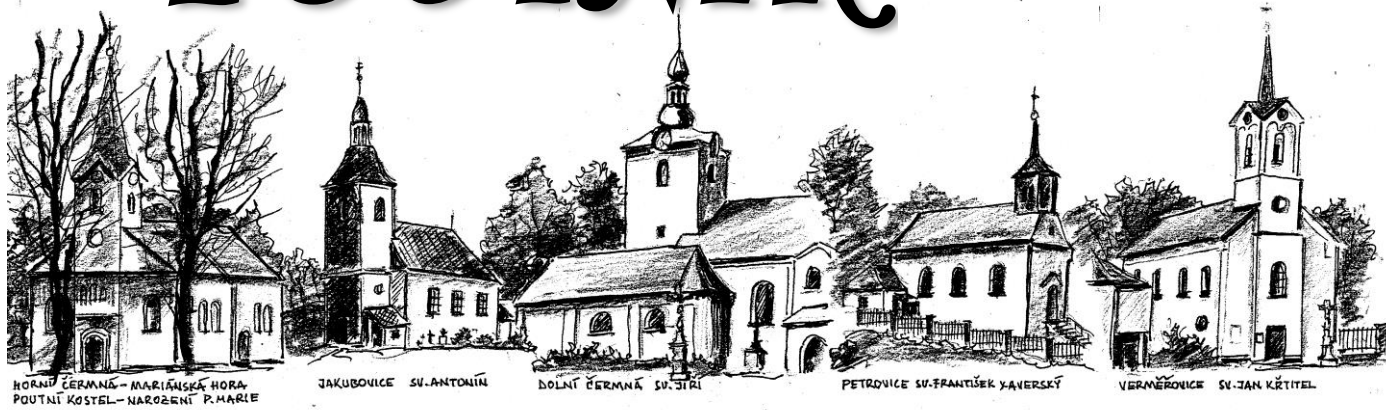

JDI A UŽ NEHŘEŠ

Když známý pouštní mnich, otec Anthonius, umíral, tak k němu jeho spolubratři poustevníci zavolali lékaře. Ten však nemohl najít žádnou závažnou příčinu jeho choroby. Otec Anthonius na to reagoval radostnými slovy: To tedy není špatné, když umírám zcela zdrav.

S trochou zjednodušení můžeme říci, že nám v křesťanství jde o tutéž zkušenost, o to, abychom umřeli zcela zdraví. Pochopitelně se tím nemyslí zdraví tělesné, ale zdravotní stav naší víry. V evangeliu to říká Kristus jasně: „Jdi a už nehřeš.“ K tomu, abychom to dokázali, potřebujeme v životě správné pořadí hodnot, potřebujeme položit něco správného a dobrého na první místo. Pokud tak neučiníme a navíc žijeme v relativním dostatku všeho, tak s velkou pravděpodobností propadneme dříve či později zoufalství. V děsivé Solženicynově knize Souostroví Gulag kupodivu nenajdeme žádnou beznaděj, ale hněv, vášeň pro spravedlnost a vzdorovitou vůli přežít. Existenciální beznaděj nevyklíčila v pekelných kobkách fašistického koncentráku v Osvětimi ani v likvidačních táborech Sibíře, ale v kavárnách Paříže, coffeeshopech Amsterdamu a luxusních palácích na Beverly Hills. V jedné knize analyzující společnost se píše: „Na západě jde všechno a na ničem nezáleží, naproti tomu ve třetím světě nejde nic a záleží na všem.“ Křesťan nemá být odpůrcem radosti ze života, ale má svému životu dát smysl tím, že nebude lpět na věcech tohoto světa, ale na první místo dá ve svém srdci Boha. Když se o to budeme snažit, tak nejen že v životě nezahloubáme, ale náš život bude mít smysl. Carl Jung uvedl, že třetina jeho pacientů trpěla neurózou, která se dala vystihnout označením „zbytečnost a životní prázdnota.“

Malé děti se učí komunikovat tím, že mluví o kakání a čurání. Vyrůstou z nich zakřiknutí dospělí: ti často nepotřebují nic víc než svá těla a aby udělali další děti, načež se ve stáří znovu vracejí k hovorům o kakání a čurání. K čemu takový kolotoč? Nakolik se během svého života naučíme v lásce odumírat sami sobě, svému sobectví, koncentraci jen na své vlastní zájmy, natolik jsme uměli žít pro druhé a pro Boha, natolik se náš život stane naplněným a získá smysl. Natolik bude naše víra zdravá.

(z knihy Polednice od Pavla Konzubla)

Vidět sebe sama

„Je dobré znát sebe sama, není-liž pravda?“ zeptal se onehdá jeden hloubavý bratr. „Ano,“ přisvědčil svatý Lynas. „jinak bychom se nemohli náležitě milovat.“ „Nuže, proč se nedokážu vidět takový, jaký skutečně jsem?“ „Tak dokonale nás může znát jenom Bůh,“ odvětil svatý Lynas. „Ty se nemůžeš vidět, jaký doopravdy jsi, poněvadž si při tom sám zacláníš.“

Postoj

Do společenství bratří přišel nováček s hlavou plnou ideálů a skvělých očekávání, že všechno půjde jako po másle. Ale život v komunitě nikdy není zcela bez problémů.

Svatý Lynas si ho vzal stranou a řekl mu: „Klíčem ke štěstí je vděčnost – vděčnost za všechno. Nebrblej na růži, protože má trny, ale buď vděčný trní, že v něm rostou růže.“

(z knihy Evangelium podle svatého Lynase od Franka Pagdena)

Jarní

Seifert Jaroslav (*23. 9. 1901 - †10. 1. 1986)

Když svatý Josef otvírá,
tu zima kvílí: Ouha!
Tesařská ostrá sekýra,
zpod pláště světci čouhá.

Kéž vlaštovky už zavolá,
jež byly s námi loni.
Fialka, skrytá dopola,
pod keřem prudce voní.

Rozepne kvítek spanilý,
strom celý rázem zbělá,
a kde se vezme - za chvíli,
bude na kvítku včela.

Hned vlečku zimě přeseke,
zašlápne špinu sněhu,
a vše co bylo nepěkné,
promění v zpěv a něhu.

Sedne si vprostřed do medu,
aby ji slunce hřálo,
a to je vše, co dovedu,
já vím, že je to málo.

ECHARISTIE A SOLIDARITA

Eucharistie vybízí k vnímavosti a angažovanosti ve vztahu k lidské nouzi, a to duchovní i fyzické. Ve společenství církve neusilujeme o rovnostářství, nýbrž o aktivní zodpovědnost za sebe navzájem. Jsme Bohem **obdarováni různými dary**, jež jsou nám dány **ke službě**. Láska k bližním, vyjádřená konkrétními skutky, je „lakmusovým papírkem“ pravdivosti naší lásky k Bohu. Lhostejnost a individualismus je rakovinou hříchu naší doby...

Žijeme v bohaté společnosti, a máme-li mluvit o pravdivosti naší víry, musíme velmi bolestně vnímat chudobu tohoto světa. Účast na bohoslužbě nás nutí konat „ad iustitiam et bonum commune (pro spravedlnost a společné dobro). Posílení eucharistickým pokrmem následujeme (příklad) našeho Pána Ježíše Krista, který prokazuje lásku až do krajnosti (srov. J 13, 1).

Před Bohem jsme všichni ubožáci. V Eucharistii přijímáme Ježíše Krista, který „byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli“ (2 Kor 8,9).

Dlouho ještě chcete soudit proti právu, stranit svévolníkům? Dopomozte nuznému a sirotkovi k právu, poníženému a chudému zjednejte spravedlnost, pomozte vyváznout nuznému ubožáku, svévolným ho vytrhněte z rukou! (Ž 82, 2-4)

Kdo dává chudému, nebude mít nedostatek, ale kdo dělá, že nevidí, sklídí hojnost kleteb (Př 28, 27)

Co je platné, moji bratři, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: „Buďte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad“, ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně také víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. (Jk 2, 14 – 17).

Každý křesťan a každé společenství je povoláno být nástrojem Božím pro osvobození a k podpoře chudých, aby se mohli plně integrovat do společnosti. To předpokládá, že budeme chápat a pozorní, budeme naslouchat prosbám chudých a poskytovat jim pomoc. (Evangelium gaudium, článek 187.)

MAŠKARNÍ PLES

Dostal jsem za úkol Vám sdělit nějaké zajímavosti týkající se již tradičního maskarního plesu, který pořádá jednota Orel spolu s naší farností.

Na začátek trochu statistiky, kterou stihl provést pan Jansa u vybírání vstupného: celkem přišlo 271 osob, z nichž 28 personálu a pouhých 14 v civilu, tedy 257 masek. Takže myslím, že letošní ples můžeme opravdu považovat za vydařený. Poslední roky se také zdá, že náš ples více a více navštěvují přesporní.

Samozřejmě byla k vidění spousta zajímavých a kreativně pojatých masek. Zmínit bych mohl třeba skupinku z filmu o obyvatelích galské osady v dobách starověkého Říma, kteří v tomto filmu pomáhají architektu Numerobisovi se stavbou paláce pro vládkyni Egypta – Asterix a Obelix: Mise Kleopatry. Nebo skupinka jedenácti „mimoňů“, což jsou malé žluté postavičky vejčitého tvaru z animovaného filmu Já padouch. Sešli se nám tu také dvě skupinky námořníků, skupina řezníků, skupina doktorů, kominici, čtyři včely, Řimanky, delegace ze Skotska, sněhové vločky, Ferda mravenec s beruškou, černošští domorodci a pak jednotlivé masky jako vlk, kat (pan farář), výpravčí, průvodčí, cikánka, zemědělec a mnohé další.

Jídla a pití bylo samozřejmě také dost, samozřejmě všechno bylo vynikající, šéfkuchař holt umí. Kapela v novém složení opravdu předčila naše očekávání, nemluvě o tom, že vydržela hrát až do tří čtvrtě na čtyři.

Letos nás bavila také dvě skvělá předtančení, z nichž bych chtěl obzvlášť pochválit a vyzdvihnout to druhé, předtančení od

místní skupiny Dolce baby. Letos se do toho opravdu vrhli po hlavě a nebáli se, předvedli velmi vtipné a dosti úžasné předtančení, zatím to nejlepší, co jsme od nich mohli vidět, tedy smekám a za pořadatele děkuji. Poděkovat bych tímto chtěl samozřejmě také kapele, šéfkuchaři panu Macháčkovi, celému personálu a všem, kdo se podíleli na přípravách, to jest těm, kteří prodávali a vydávali tombolu, obsluhovali šatnu, všem kuchtíkům, těm kteří prodávali občerstvení, výčepním, správci Orlovny panu Filáčkovi a dalším. Děkuje se ☺.

Možná se z mého výkladu může zdát, že celá akce proběhla bez jediného problému, ale samozřejmě tomu tak není. Proto také děkujeme za rychlost a akce schopnost těch, kteří závažnější problémy odstranili, protože bez nich to mohl být docela průšvih.

Závěrem bych chtěl říct jenom to, že Vás všechny příště zase rádi uvidíme. A pokud jste na maskarním ještě nebyli, máte možnost to v dalších letech napravit a určitě si nedělejte hlavu třeba kvůli tomu, že nemáte masku apod. I když je fajn si jednou za rok udělat legraci sám ze sebe ☺. Samozřejmě pokud byste měl někdo zájem v příštích letech pomáhat, budeme moc rádi, každá ruka se hodí. A úplně nakonec mám otázku pro stávající personál: jdete do toho za rok znovu, za Orla a farnost!?

Fotografie budou k vidění na stránkách farnosti ve fotogalerii.

DOPIS Z OPATSTVÍ NOVÝ DVŮR

Únor 2015

Žít s otevřenýma očima

Draží přátelé,

jíž šest měsíců uplynulo od mého posledního dopisu. Přeshly dny, týdny, měsíce a přinesly s sebou všední události, o nichž lze říci jen málo. Kromě každodenního běhu našeho mnišského života jsme se věnovali mladým bratrům, které je potřeba vést, povzbuzovat a podírat. Až budete číst tyto řádky, uplyne kvůli zdržení tisku celý měsíc od okamžiku, kdy jsem tento text psal. Francií nyní hýbou emoce způsobené nespravedlivými atentáty. Když pominulo první ohromení, ozvaly se také hlasy křesťanů, jež se vyjádřily se zdravým úsudkem. Co si o tom myslí mniši? V Sept-Fons, kde jsem nebyl od jáhenského svěcení bratra Daniela loni v srpnu, stejně jako v Novém Dvoře se snažíme tyto věci pochopit a reagovat na ně. Tak jako tváří v tvář jakémukoli jinému dramatu, můžou mít někteří pokušení říci si: „Nic se neděje!“ a jiní: „To není pravda!“ Hrozí tu nebezpečí, že budeme dále setrhnout v bezstarostnosti, anebo se poddáme strachu. V uplynulém století jsme se nechali polapit oběma těmito nástrahami.

Být nebo nebýt CHARLIE

Vzápětí po událostech, které námi všemi tolik otřásl, jsem řekl bratrům z Nového Dvora toto: „Byl bych CHARLIE, kdyby se všichni ti, co vstoupili do ulic, před několika měsíci prohlásili IRÁCKÝMI KŘESŤANY. Kdyby oněch padesát představitelů jednotlivých států, kteří přijeli bránit svobodu slova do Paříže, odcestovalo nejprve do Číny, aby ji bránilo také v Hongkongu a na asijském kontinentě. Kdyby tak jako dvacetí obětí v Evropě věnovala média stejnou pozornost dvěma tisícům obětí zmasakrovaných v Africe. Kdyby se planeta, již tolik otřásá neštěstí, k němuž dochází v rozvinutých zemích, dokázala stejně zabývat i neštěstím mladých lidí, u nichž hrozí, že se z nich stanou teroristé... Jsem CHARLIE proti zaslepenému násilí, zvláště když se dovolává Boha a hraje si na něj, aniž by jím skutečně bylo. Věřím, že každý člověk zodpovídá za své činy, že hranice mezi dobrem a zlem prochází srdcem útočníků i obětí, věřím, že toto hnutí ve společnosti, jež ujišťuje o bratrské solidaritě, nevyřeší skutečné problémy, jestliže si nepoloží pravdivou otázku: Co jsme udělali, že jsme dospěli až sem?

Dobře víme, že pravé řešení není ani v jednom. Svatý Benedikt, který žil v dobách invazí a několikerého obléhání Říma barbary, se o těchto problémech v Řeholi nikdy nezmiňuje. Tato určitá rezervovanost mnicha vybízí, aby – jakkoli se nemá přestat zajímat o skutečnost, která ho obklopuje – nevstupoval do vod, jež jsou mnišskému životu cizí. Přesto, a není v tom žádný rozpor, prochází napříč Řeholí jedno nevyslovené přesvědčení: Abychom dokázali ovlivnit věci vyšší, které se nám zdají nedosažitelné, je tou nejlepší cestou dát do kontaktu své osobní postoje, všední a pokorné, s konkrétní realitou. Svatý Benedikt je toho přesvědčen, že všechno se vším souvisí, že žádný plodný duchovní přístup nemůže vyrůst na základě zdeformovaných způsobů chování (pokřiveností, abychom použili výraz svatého Bernarda), a to platí jak pro mravní život, tak pro duševní vyrovnanost a sociální spravedlnost, jinak řečeno péči o ostatní. Pokud člověk není veřejnou osobností, ať politickou či náboženskou, a nemá tudíž přístup k moci, jeho jedinou cestou, jak jednat pro dobro svých bližních, je osobní angažovanost v prostředí, ve kterém žije, skrze vliv, jež bychom mohli označit za „mikrokosmický“. Domnívat se, že takový způsob jednání nemá účinnost, by bylo závažným omylem. Dokázali to disidenti totalitních režimů. Pokud jde o mnicha, ten se dobrovolně vzdává obvykle užívaných prostředků, neboť věří, že nejen jeho modlitba, ale vůbec celý jeho život má nadpřirozený účinek. Kdybychom o tom nebyli přesvědčeni, mohli bychom vůbec hovořit o „zástupnictví“, o oné skryté plodnosti, kterou mnich vykonává pro své současníky? Máme velkou zodpovědnost a ta plyne jednoduše z toho, že se držíme pravdivých zásad a žijeme s nimi v souladu. Takové úsilí může něco stát a často vzbuzuje živou opozici. A i když se pole, na němž lze tuto zodpovědnost uplatňovat, zdá omezené, tyto meze nijak neuменьšují jeho vliv. Jsou to také „disidenti“, kdo odolali a stále odolávají účinkům společenské krize a jejím dopadům na náboženský život křesťanského Západu. Kdo jiný dokáže vidět a analyzovat pravou podstatu toho, co se děje? Kdo jiný podle toho dokáže jednat tak, aby zachoval důstojnost vlastního života? Kdo jiný dokáže působit na život druhých lidí, kteří možná nejsou schopni reagovat jako on? Ať už tato svědectví správného a spravedlivého jednání někdo slyší či zůstanou němá, nic to neubírá na jejich účinnosti.

Právě jsme si připomněli třicáté výročí smrti otce Jeronýma. Když se v roce 1942 od kněží pobývajících v domě pro hosty dozvěděl, že nacisté vyhlazují Židy, bylo to, jako by před ním udeřil blesk. Ve svých pětatřiceti letech byl ve věku, kdy je člověk při plné síle a má stále živé odhodlání. Řekl si: „Ty jsi tady a v tom samém okamžiku existují muži a ženy v tvém věku, kteří bezdůvodně trpí a umírají v hrůžách.“ Vstal a po kompletáři zašel za jedním starým otcem, kterému důvěřoval. Ten ho vyslechl, dlouhou chvíli zůstal mlčky a nakonec mu řekl: „Ale copak vy se tu mezitím dobře bavíte? Copak tančíte, užíváte si, zatímco všichni ostatní trpí? Zůstaňte tedy před Bohem klidní. Pokud zde s běžným úsilím, aniž byste si cokoli slevoval, vedete svůj mnišský život a vše, co vaše povolání vyžaduje, můžete být klidní; Bůh nebude vyčítat nic vám ani vašemu svědomí.“ Rádi bychom zde čerpali inspiraci i pro své vlastní postoje.

A jaký je váš postoj? Otec učitel ze Sept-Fons, jehož jsem se jednou dotázal na podstatu chudoby, mi odpověděl takto: „Naše žití chudoby záleží v co nejbedlivějším naplňování našeho povolání. Pro jezuity je to slib naprosté poslušnosti papeži. Pro františkány to znamená kázat a přitom rozmlouvat s ptáčky, pro nás je to božské officium spočívající v osobní modlitbě a přísné klauzūře. Říkám to s nadsázkou, ale něco na tom je.“ Právě v tomto smyslu musí každý z nás přemýšlet a jednat. Předložím vám nyní k zamyšlení pasáž z knihy, kterou jsem četl, od Chantal Delsolové: „Pamatuj na budoucnost!“ (srov. Dt 25,17-19). Nezapomínej, že pokračování historie je ve tvých rukou. Nezahálej, drž se svých slibů, buď věrný sám sobě. „Už nikdy více!“ říká současná Vulgáta poté, co jsme zažili 20. století a holocaust. To znamená: Nezapomínej, že nejsi hříčkou osudu. I na tobě záleží, zda se tyto události zopakují, či nikoli. Nepodléhej spánku, a naopak zůstaň ostrážitý, neboť dějiny nesou tvé jméno.“

Otec převor ze Sept-Fons a bratr Alois právě odjeli do Venezuely, kde stráví tři měsíce s trapistickými mnichy z Los Andes. Otec Sebastien ze Sept-Fons a náš otec převor se vrací ze Senegalu. Otec Prokop právě odletěl do Asie do jiného kláštera, kde jsou náročné podmínky. Vzpomínejte na ně v modlitbě. Když nám pomáháte, pomáháte také těmto klášterům. Pro jednu nebudeme hovořit o tom, co se staví a buduje. Ne že by nic takového nebylo, ale není ku prospěchu se k tomu vracet pokaždé. Děkuji vám za vaši vytrvalou podporu, buďte si jisti našimi modlitbami.

AHOJ DĚTI!

Prožíváme postní dobu, kterou dostáváme každoročně jako čas velké milosti, kdy se můžeme co nejlépe připravit na oslavu Velikonoc – největšího svátku v celém roce. Bez dobré přípravy se většinou nic kvalitního nepovede. A tak máme šanci ve svém životě něco napravit, pak skutečnost našeho vykoupení lépe prožít a oslavit.

Postní doba nás vybízí k tomu, abychom si něco odepřeli a udělali tak místo pro Pána Ježíše. Můžeme se rozhodnout pro cokoli, i zcela nepatrného a nenápadného, že o tom ani druzí nebudou vědět. Ale když vytrváme opravdu celou postní dobu, odříkání přinese své plody.

Jak už zaznělo, naše rozhodnutí mohou být skrytá. Stejně tak skrytá jsou i slova ve vašem úkolu. Na první pohled 15 slov, která označují určité věci, předměty nebo osoby, nevypadá nijak neobvykle. Ale při podrobnějším průzkumu zjistíte, že v každém slově je schován ještě název nějakého zvířete. Pokuste se je najít všechny.

Jako malý příklad dvou známých jmen, která v sobě také ukrývají jiná slova, nám poslouží pohádková dvojice: loupežník Rumcajs a jeho synek Cipísek. Zatímco první ve svém jménu skrývá lihovinu, druhý pro změnu stavební materiál. Oba hrdiny máte spolu na obrázku a můžete si je pěkně vybarvit.

Slova:

MRAK
MUCHOMŮRKA
VÝMOLY
VÝROBA
ZÁSOBA
LEVANDULE
KOZAČKY
TELEVIZE
ŽADATEL
ZÁHADA
SPISOVATEL
FILOSOFIE
KOSATEC
PAHÝLEK
VYKOPÁVKA

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

V Písmu svatém najdeme i návod, jak se máme postit. Sv. Mátouš píše: „A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se postíš, potřij svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“ (Mt 6, 16-18)

Hledání skrytých slov bude dnes také vaším úkolem. V 11 větách, které si všímají rozličných věcí a událostí našeho všedního života, je schováno 11 slov, která jsou pro postní dobu velmi důležitá. Ale samozřejmě nejen pro ni. Po nalezení všech „cenných kamínků“ se můžete zamyslet nad tím, jak spolu vzájemně souvisejí a jakou mozaiku tvoří...

1. V první fázi byl sádrový dutý válec s vyškrábaným vzorem odlit barevným voskem jen asi do poloviny, aby se při tuhnutí svíčky zabránilo vzniku nežádoucích bublin.
2. U většiny nákupů stále častěji používáme platební kartu.
3. Instruktažní návod říká: Níže uvedený postup práce je třeba zcela přesně dodržet!
4. I přes prudkou vánici a silný vítr čekal muž na zpožděný autobus.
5. Pacient velmi trpěl i v ostatních pokusech vyléčit jeho vážnou nemoc.
6. Na hladině se na malý okamžik objevil vír a zase zmizel.
7. Zanesu ten čaj Nadě, je ve vedlejším pokoji.
8. Cesta byla po oblevě téměř holá s kalužemi vody a zbytky rozměkklého sněhu.
9. Záchranáři se pokoušeli dopravit do bezpečí uprchlíky z potápějící se lodi. V okamžiku, kdy dorazily posily, čekalo na svou záchranu snad ještě devadesát či sto takových ubožáků.
10. Barvy vybíral téměř naslepo, k oranžové měl však zvláštní vztah, ta se mu velmi líbila.
11. Velký přínos k bádání o této problematice přinesl už badatel ze sousedního státu.

(EJ)

ZÁZRAČNÁ UZDRAVENÍ VYBRANÁ PRO BLAHOŘEČENÍ A SVATOŘEČENÍ

Mezi tisíci uzdraveními připisovanými přímlově svatého Charbela byly vybrány tři k dovršení procesu blahořečení a svatořečení. Byly s maximální důkladností doloženy a prozkoumány, než je Církev oficiálně prohlásila za zázrak.

Maria Abel Kameri

V roce 1936 vážně onemocněla 33 letá řeholnice Maria Abel Kameri, měla rozsáhlý nádor žaludku. Po dvou operacích nenastalo žádné zlepšení a stále nemohla jíst. Rozvinula se osteoporóza, vypadaly jí zuby a ochrnula pravá ruka. V roce 1942 se její stav tak vážně zhoršil, že byla neschopná pohybu, musela ležet a po čase byla na pokraji smrti. Po přijetí svátosti nemocných se sestra Maria začala modlit za uzdravení na přímlovu svatého Charbela. Po jejím naléhání byla 11. července 1950 vzata k hrobu poustevníka. Když se dotkla hrobky, ucítila něco jako elektrický šok procházející celým svým tělem. Namočila kapesník do záhadné tekutiny, kterou vylučuje tělo svatého Charbela a která prosakuje mramorovým sarkofágem. Potřela si s ním postižené části těla a ihned bez pomoci vstala z nosítek a začala normálně chodit. Když to uviděli ostatní poutníci, začali radostí křičet a říkali, že se stal zázrak. Maria byla zcela zdravá, jak potvrdila následná podrobná vyšetření.

Iskander Obejd

Iskander Obejd byl kovář. V roce 1925 při práci v kovárně mu kus kovu těžce poškodil pravé oko. Podivnou shodou okolností si v roce 1937 opět při práci zranil stejné oko tak zle, že na něj neviděl. Lékaři se rozhodli oko vyjmout. Přes stálou krutou bolest, kterou mu oko působilo, Iskander odmítl. O řadu let později v roce 1950 se začal vroucně modlit ke svatému Charbelovi za uzdravení. Jedné noci spatřil ve snu svatého poustevníka Charbela. Světec ho požádal, aby vykonal pouť k jeho hrobu v klášteře v Annaya. Iskander slíbil, že půjde 18. října. Když tam dorazil, bolest v oku byla nesnesitelná. Po zpovědi a přijetí Ježíše ve svatém přijímání strávil Iskander dlouhou dobu v modlitbách u hrobu svatého Charbela. Tu noc se mu zdálo, že vidí svatého poustevníka, jak mu žehná. Když se ráno probudil, zjistil ke své velké radosti, že bolest je pryč a on na pravé oko vidí. Lékařská komise potvrdila skutečné a zázračné obnovení funkce poškozeného oka.

Mariam Assaj Awad

Mariam Assaj Awad, syrská žena žijící v Libanonu, zjistila, že má rakovinu žaludku a metastázy ve střevech a hrdle. Operace provedené v letech 1963 a 1965 nepomohly. Z lékařského hlediska již Mariam neměla žádné vyhlídky na vyléčení. Byla propuštěna z nemocnice, aby mohla umřít doma. Mariam začala volat na pomoc svatého Charbela. Jedné noci roku 1967 před spaním se vroucně modlila o uzdravení na světcevu přímlovu. Když se ráno probudila, zjistila, že příznaky její nemoci zmizely. Lékaři z místní nemocnice byli udiveni, když viděli, že se pohybuje bez pomoci. Podrobná, vyšetření prokázala, že je úplně uzdravená.

P. Mieczysław Piotrowski TChr

MODLITBA K SVATÉMU CHARBELOVI

Svatý otče Charbele, jenž ses zřekl radovánek světa, žil prostý život v samotě poustevníka a nyní dlíš ve slávě nebe, přimlouvěj se za nás! Osviť naše mysli a srdce, posiluj naši víru a vůli. Zapal v nás lásku k Bohu i bližním. Pomož nám, abychom zvolili dobro a odmítli zlo. Chraň nás před nepřáteli viditelnými i neviditelnými, pomáhej nám v každodenním životě. Tvou přímlovou Bůh obdarovává mnohé lidi duchovním nebo tělesným uzdravením nebo vyřešením jiných beznadějných problémů. Shlédni na nás s láskou, je-li to v souladu s Boží vůlí, vypros od Něj, co pokorně žádáme (uved'te, o co prosíte). A především, pomáhej nám, abychom každý den kráčeli cestou svatosti k věčnému životu. Amen.

ŽHNOUCÍ ZNAMENÍ

Elektroinženýr, Raymond Nader, byl okouzlen tajemstvím Boha už jako chlapec. Jako student toužil po vědeckém vysvětlení stvoření a kladl si nejtěžší teologické otázky, týkající se našeho spasení: smrt a vzkříšení našeho Pána, Eucharistie, Svatá Trojice a jiné. Při hledání odpovědí na tyto otázky studoval nejen teologické práce, ale také se modlil a denně meditoval.

Hledání příležitosti k hlubšímu rozjímání

Po studiích pracoval jako manažer. Poté, co se oženil a založil rodinu, stále přibývajících povinností ho odváděly od víry a hlubokého vnitřního života, jakým žil předtím. Nicméně ho napadla vynalézavá myšlenka: každý rok v tříměsíčním podzimním období od září do listopadu bude navštěvovat místní kláštery k příležitostné noční modlitbě. Vzal tedy s sebou několik svící a výtisk Pisma, aby studoval slovo Boží a hledal Jeho tvář v rozjímavé modlitbě. Večer v deset hodin se rozloučil s ženou a dětmi a odjel do poustevny, kterou si vybral, aby tam studoval v úplném tichu Boží slovo a modlil se celou noc. Za úsvitu se vracel domů.

Noční modlitba v Annaya

Dne 9. listopadu 1994, v předvečer svých 33. narozenin, se Nader rozhodl navštívit poustevnu v Annaya. Tam svatý Charbel strávil posledních 23 let svého života v samotě a dosáhl vrcholu svatosti. Když se Raymond Nader díval na hvězdné nebe, rozjímal o tom, že ve srovnání k nekonečné velikosti vesmíru s jeho biliony hvězd a galaxií není naše Země nic než bezvýznamná tečka. Položil si následující otázku: „Jaká je moje úloha na tomto světě? Jako svobodné a inteligentní stvoření jsem skutečně pro Boha důležitější než veškerý hmotný vesmír?“ Napadlo ho, že jestli existuje vztah lásky mezi Bohem a člověkem, pak jak Bůh, tak i člověk v tom vztahu mají životně důležitou úlohu. Jestli ne, tak vůbec nic nemá smysl. Pod dojmem těchto myšlenek poklekl, rozsvítil pět svící, umístil je do tvaru kříže a začal číst a promýšlet podobenství o hřivnách v evangeliu svatého Matouše (Mt 25,14–30). Bylo velmi chladno a blížila se půlnoc. Vtom si Raymond uvědomil závan horkého větru. Zanedlouho vítr fičel tak silně a horce, že si musel sundat bundu, svetr i tričko. Bylo mu jasné, že tropická bouře v listopadu je naprosto neslýchaný jev. V tentýž okamžik ke svému obrovskému údivu zjistil, že zatímco vítr ohýbá stromy kolem něho, z nějakého neznámého důvodu nemá žádný účinek na světlo svící, které hoří bez sebemenšího zakomíhání. Neměl žádné rozumné vysvětlení pro to, co se kolem něj dělo.

Mimořádná zkušenost

V tom okamžiku Raymond přestal vnímat svými smysly okolní svět a ocitl se jakoby v jiné dimenzi – obklopen tajemným světlem a přítomností naprosto nesobecké a čisté Lásky, která drží vesmír pohromadě. Následuje zpráva o zkušenosti, jak ji Nader v roce 1995 popsal ve vysílání libanonské televizní společnosti LBC: „Pozbyl jsem všechny své smysly, smysly, které používám na tomto světě, a získal jsem jiné. Bylo to, jako kdybych viděl a slyšel něčím jiným než svými očima a ušima a cítil něčím jiným než svým srdcem. Byl jsem v jiném světě a byl jsem zaplaven tak silným a jasným světlem, že se to nedá ani popsat. To světlo bylo milionkrát jasnější než slunce, jako by slunce bylo jen skomírající svíci. Ačkoli bylo mnohem jasnější, bylo měkké a mírné. Do slunce se můžete podívat jen na kratičkou vteřinu, ale do tohoto po statisíce let, aniž byste se nasytili té krásy a intenzity. To světlo bylo jako obrovský pramen čisté vody. Svítilo odevšad, ne jako normální světlo z jednoho bodu... Cítil jsem Něčí přítomnost. Byl jsem tak užaslý, že jsem si pomyslel: ‚Já sním.‘ Ale Někdo promluvil: ‚To není sen.‘ Odpověď mne ohromila, neboť jsem neslyšel žádný hlas, žádná slova nebo jazyk. Ptal jsem se sám sebe: ‚Kde to jsem? Kdo ke mně mluví?‘ Ten Někdo jako by byl ve mě a četl mé myšlenky. Odpověděl: ‚Jsem zde, jsem všude.‘ A pak jsem slyšel poselství: ‚Já jsem Lásky, po které toužíš.‘ Pak jsem pochopil, že Trojjediný Bůh se mnou mluvil o Ježíši Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých, a že mám žít a milovat jako On. Bylo mi jasné, že Trojjediný Bůh zná všechny mé myšlenky, miluje mne nesobeckou láskou, nabízí mi nekonečné milosrdenství, a že kdykoli upadnu, mohu znovu vstát a budou mi odpuštěny všechny mé hříchy. Boží láska mne naplnila nepopsatelným štěstím a pokojem. Pouze ve světle Jeho lásky jsem poznal šíři své nedokonalosti, hříšnosti a egoismu. A pouze ve světle stejné lásky jsem pochopil, že mohu růst v lásce jen tehdy, když dovolím Kristu, aby mne provázel každodenním životem a pomáhal mi zápasit se svou slabostí. Konečně se Jsoucnou i tajemný svět počaly zvolna rozplývat. Ve stejné chvíli jsem se začal bát, že ztrácím vědomí i svůj život. Začal jsem se modlit: ‚Prosím, Pane, neopouštěj mne. Vezmi mne s sebou.‘ Potom Pán – protože jsem byl přesvědčen, že to je Ježíš Kristus – mi dal pochopit, že On je vždy přítomný a že vždy bude se mnou. Začal jsem opět vnímat své tělo. Byl jsem ztuhlý a prochladlý. Znovu se mi vrátil i zrak a sluch. Oblékl jsem si tričko a svetr, protože mi byla hrozná zima. Všiml jsem si, že svíce dohořely, a tehdy jsem si uvědomil, kolik času už uplynulo. Postavil jsem se, vzal svou Bibli a to, co zbylo ze svíček, a šel k autu. Když jsem míjel sochu svatého Charbela, ucítil jsem na levé paži žár. V autě jsem svlékl svetr a vyhrnul rukáv trička. Na mém nadloktí byl otisk pěti prstů, jako by mne sežehla žhavá ruka, přesto jsem cítil jen příjemné teplo. Šel jsem domů. Když moje žena uviděla mou paži, udělala nad ní kříž a ptala se, čím ta ruka je. Cítil jsem ten otisk, neměl jsem halucinace. Co se mi stalo, bylo skutečné. Svatý Charbel vtiskl svou pečeť do mé paže na potvrzení skutečnosti toho, co jsem zažil v poustevně v Annaya v noci 9. listopadu 1994. Domluvil jsem si schůzku s arcibiskupem Abi Naderem a přesně jsem referoval o všem, co se stalo. Po vyslechnutí celého zážitku navrhnul, abych vše konzultoval s lékaři a abych nechal tajemné znamení na své paži lékařsky prozkoumat.“

Vypálené znamení

Paže Raymonda Nadera byla prozkoumána specialisty různých oborů medicíny. Mezi nimi byl i významný libanonský chirurg Dr. Nabil Hokayem. Shodli se na tom, že otisk na Raymondově paži vykazuje popáleniny 2. a 3. stupně neurčitého původu. Nemohli nalézt žádné lékařské vysvětlení pro skutečnost, že popálenina přestala bolet po několika minutách, že nevykazuje žádné známky infekce a že nijak nemění svou jasně červenou barvu (popáleniny mají normálně barvu tmavošedou). Lékaři také pozorovali, že se rána nezajizvuje, přestože po poranění se kůže za normálních okolností zajizví. Možnost úmyslného seškrábání byla zamítnuta. Raymondova paže vykazuje jasný otisk pěti prstů. On zůstává přesvědčený, že svatý Charbel otiskl svou ruku na jeho paži, aby ho ujistil, že jeho zkušenost s Boží přítomností byla stejně skutečná jako znamení na jeho paži. Po pěti dnech se popálenina sama zhojila bez sebemenší jizvy. V červenci 1995 na svátek svatého Charbela kráčel Raymond s procesím do kláštera v Annaya, když po svém boku spatřil starého mnicha s kápí na hlavě. Neviděl mu do tváře, ale slyšel vnitřní hlas, který mu sdělil první z poselství svatého Charbela. Ihned po sdělení poselství mnich zmizel a Raymond ucítil stejnou bolest jako při zážitku památné noci 9. Listopadu 1994. Ukázalo se, že se na jeho paži objevilo stejné žhoucí znamení. Raymond věděl, že to je znamení svatého poustevníka. Od té doby stále – čas od času – dostává od svatého Charbela zvláštní poselství, aby byla sdělena lidem. Poselství bývá doprovázeno znovuobjevením se otisku žhavé ruky na Raymondově paži. Tato poselství jsou nejdříve posouzena církevními autoritami a teprve potom sdělena lidem. Obsahem zpráv bývá: Navraťte se k Bohu, budujte společenství lásky prostřednictvím modlitby, pokání a lásky k bližnímu.

P. Mieczysław Piotrowski TChr

Z ODKAZU SVATÉHO CHARBELA

Soukromá zjevení nemohou nic doplnit a už vůbec ne změnit na tom, co nám dal Bůh poznat skrze svého Syna Ježíše Krista. Znovu nám však připomínají důležité věci, na které máme sklon zapomínat...

Bůh a jeho království existuje. Každý člověk je povolán k účasti na Božím království tím, že se sjednotí v lásce s Bohem. Je však jen jedna Cesta do tohoto království a tou je Ježíš Kristus, pravý Bůh, který se stal pravým člověkem. Růst v lásce lze jen horlivým duchovním vzestupem. Jsme voláni k vzájemné lásce, nesobecké, bezpodmínečné, až do úplného konce, nikdy nepočítat cenu. Abychom v takové lásce mohli růst, potřebujeme čerpat z jejího Pramene, jímž je Ježíš Kristus. Každý bez výjimky z Pramene může pít prostřednictvím modlitby a svátosti pokání a eucharistie.

Pouze Ježíš nás může osvobodit od všech našich hříchů, problémů a starostí. Velice trpí, když člověk vykoupený Jeho krví upadá do hříchu. Bůh nás stvořil, abychom byli svobodní a šťastní. Lidé stále hledají štěstí tam, kde ho na světě nikdy nenajdou, v hmotných statcích a jiných lidech. Dokonalé štěstí může být nalezeno jen vzájemným sjednocením v lásce s Kristem.

V okamžiku své smrti bude hříšník nejvíce vyděšen nedostatečností své odpovědi bezmeznému Boží lásce a bude hluboce bedovat. Všichni, kdo hřeší, jsou ve stavu duchovní smrti, neboť hřích v nich ničí schopnost milovat a vědomě ruší pouto, které je spojuje s Bohem. Láska je jediný poklad, který můžeme během svého pozemského života nahromadit a navždy udržet. Poté, co zemřeme, budou bohatství, sláva, moc, společenské postavení a všechny další formy pozemských statků zanechány v tomto světě. V okamžiku smrti se bude počítat jen láska. Ti, kdo stanou před Bohem bez lásky, ponesou důsledky své hříšné volby a sobeckého jednání. Bude to skutečný a děsivý zážitek smrti duše a životní zkázy. V našich srdcích musí vládnout láska, pokora a skromnost. Domýšlivost vždy vede ke hříchu, nenávisť a nedostatek stále ochoty odpouštět vede k věčnému zatracení.

Modleme se v hloubi svých srdcí a Bůh nás vyslyší. Otevřme brány svých srdcí Kristu, aby v nich žil a věnoval nám dar svého pokoje. Vždy se modleme svým srdcem, upřímně, s důvěrou, ne jen ústy. Kvákání žab dosáhne Boha dříve než prázdná slova, která nepocházejí z lidského srdce. Ve svých modlitbách naslouchejme Božímu hlasu. Běda, je málo těch, kdo naslouchají a slyší Jeho slova, ještě méně je těch, kteří naslouchají, slyší a vkládají je do činů. Naslouchejme tedy tomu, co nám říká Bůh tak mnoha způsoby. Snažme se slyšet Jeho řeč a konat Jeho vůli až do úplného konce.

Každý člověk je Boží lampa. Jeho úkolem je být světlem v temnotách. Bůh stvořil každou lampu s čistým, průhledným oknem, přes které světlo může svítit a prosvětlovat temnotu světa. Nicméně zapomínáme na světlo a staráme se jenom o okno. Barvíme ho, zdobíme ho, sklo je stále kalnější a zaprášenější a už nedovoluje světlu, aby skrz něj proniklo. Proto je svět ponořen do tak veliké temnoty. Skla našich lamp se musí opět stát čistými a průhlednými, aby naše světlo prosvětlovalo svět. Proto kdykoli upadneme do hříchu, musíme jít ke zpovědi, abychom zůstali ve stavu milosti posvěcující.

P. Mieczysław Piotrowski TChř

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Březen 2015			
Ne 1. 3.	2. neděle postní	7.30	p. Havlíčková 341
		10.30	Vyhnálkovi 351
Ne 8. 3.	3. neděle postní	7.30	p. Filáček 332
Ne 15. 3.	4. neděle postní	8.00	Pecháčkovi 330
Ne 22. 3.	5. neděle postní	7.30	Menclovi 193
Ne 29. 3.	Květná neděle	7.00	Zpěvákovi 195
		10.30	Macháčkovi 242
Duben 2015			
Čt 2. 4.	Zelený čtvrtek	18.00	Macháčkovi ml. HČ 180
Pá 3. 4.	Velký pátek	18.00	Severinovi 342
Ne 5. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10.30	Jurenkovi 160
Po 6. 4.	Pondělí velikonoční	7.30	Formánkovi 83
Ne 12. 4.	2. neděle velikonoční	7.30	Faltusovi 128
Ne 19. 4.	3. neděle velikonoční	7.30	Marešovi 172
		10.30	Vávrovi 264
Ne 26. 4.	4. neděle velikonoční	7.30	Svobodovi 377
		10.00	Málkovi 180

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI:

Dolní Čermná	středa 4. 3.	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 17:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 5. 3.	16:30 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 6. 3.	17:00 – 18:55 h.	
	vždy v neděli	7:00 – 7:25 h.	
	v ostatní dny	30 minut přede mší svatou	

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ:

Ve středu 4. 3. 2015 ve Verměřovicích a v Petrovicích, ve čtvrtek 5. 3. a v pátek 6. 3. v Dolní Čermné.

PODĚKOVÁNÍ

V měsíci říjnu a v listopadu 2014 jsme měli možnost v kostele v Dolní Čermné přispět na misie dobrovolným darem za misijní kalendáře, růžence a jiné materiály. Celkem tento dar činil 2.944,- Kč. Všem dárcům vyřizujeme poděkování z Papežských misijních děl ve Špindlerově Mlýně.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V naší farnosti se uskuteční v **sobotu 14. Března 2015**. Začne v 8:00 hodin při mši svaté v kostele v Dolní Čermné. Po mši svaté bude pokračovat v orlovně dopoledním blokem přednášek P. Pavla Seidla, který duchovní obnovu povede. Duchovní obnovu zakončíme kolem poledne v kostele společnou adorací. Všichni jsou srdečně zváni.

MISIJNÍ KOLÁČ

V **neděli 15. Března 2015** zveme všechny ke společnému slavení mše svaté v 8:00 hodin ve farním kostele v Dolní Čermné a po mši svaté na setkání při koláčích v sále orlovně v Dolní Čermné. Prosíme o napečení koláčů a jiných sladkostí, a jejich přinesení do orlovně v neděli ráno přede mší svatou. Dobrovolný příspěvek této akce věnujeme na misie.

PROSBA

Jak bylo uvedeno v Poutníku 8. a 9. Týdne 2015 při obou akcích (Postní duchovní obnova a Misijní koláč) je potřeba k jejich přípravě, k dobrému průběhu a také k úklidu orlovně více ochotných pomocníků. V kostele v Dolní Čermné, ve Verměřovicích a v Petrovicích je tabulka, kde je napsáno, co se musí udělat, kdo za věc zodpovídá a kolik spolupracovníků je potřeba. Prosíme, Vás farníky, abyste se podle svých možností zapojili a zapsali na konkrétní službu. Udělejte tak, prosíme, ještě během tohoto týdne nejpozději v neděli 8. 3. 2015

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

2. NEDĚLE POSTNÍ
neděle 1. března 2015
10. a 11. týden / 2015

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 2. března	po 2. neděli postní		
úterý 3. března	po 2. neděli postní	17:30	<i>modlitba křížové cesty v Dolní Čermné (povedou maminky)</i>
		18:00	mše sv. v Dolní Čermné
středa 4. března	po 2. neděli postní	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl
čtvrtek 5. března	po 2. neděli postní	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
		18:00	mše sv. ve Verměřovicích - na poděkování za všechny kněze a za nová kněžská povolání
pátek 6. března	První pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	14:15	<i>příprava na 1. sv. přijímání - děti</i>
		17:00	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné</i>
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné, <i>po mši svaté společná adorace</i>
sobota 7. března	První sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Břetislava Volfa, syna Břetislava a celý rod
		17:00	mše sv. ve Verměřovicích - na poděkování za dar života s prosbou o další pomoc a ochranu
NEDĚLE 8. března	3. NEDĚLE POSTNÍ Dnešní sbírka je věnována na opravu kostela sv. Jiří.	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa, Marii a Lidmilu Kužílkovy
		9:00	mše sv. v Petrovicích - za manžele Anežku a Karla Hubálkovy a za Anežku Moravcovou
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné - <i>zaměřená pro děti</i> - za Josefa a Alžbětu Janků a dva zete
		15:00	<i>modlitba Biblické křížové cesty v Dolní Čermné (povede mládež)</i>
pondělí 9. března	po 3. neděli postní		
úterý 10. března	po 3. neděli postní	17:30	<i>modlitba křížové cesty v Dolní Čermné (povedou otcové)</i>
		18:00	mše sv. v Dolní Čermné
středa 11. března	po 3. neděli postní	18:00	mše sv. v Dolní Čermné
čtvrtek 12. března	po 3. neděli postní	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
pátek 13. března	po 3. neděli postní VÝROČNÍ DEN ZVOLENÍ PAPEŽE FRANTIŠKA	14:15	<i>příprava na 1. sv. přijímání - děti</i>
		18:30	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné</i>
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Otýlii Marešovou, manžela a syna
sobota 14. března	po 3. neděli postní Postní duchovní obnova (viz výše)	8:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farnost a její duchovní obnovu, po mši sv. dopolední blok <i>přednášek v Orlovně v Dolní Čermné</i>
		17:00	mše sv. v Petrovicích - za Petra a Růženu Duškovy
NEDĚLE 15. března	4. NEDĚLE POSTNÍ RADOSTNÁ Misijní koláč	8:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Kroulíka a manželku
		9:00	<i>setkání farníků v Orlovně v Dolní Čermné</i>
		15:00	<i>modlitba křížové cesty v Dolní Čermné (Pojď za mnou)</i>

ÚKOL PRO DĚTI: Úkol na mši svatou v neděli 8. 3. 2015 v 10:30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli,... Co v noci viděl prorok Zacharjáš? (Za 1,8-17)

POUTNÍK, BŘEZEN 2015

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. března 2015, Poutník vyjde 29. března 2015

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová
Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.